

Уилям Бранхам

Църквата и нейното състояние

Проповядвано на 5 август 1956 г. в гр. Джеферсънвил, САЩ

Днес сутринта при молитвата искаме особено да мислим за едно дете, което страда от необичайна болест. Сигурен съм, че всички ще го направим с радост. Лекарите изобщо не знаят що за болест е. Дали са и някакво име, но съм сигурен, че са си го измислили, защото не знаят какво е. Обаче Христос знае. И аз мога да ви кажа какво е. Дявола. Така е. Това е дявола! На болеста могат да и сложат каквото и да е име, обаче то е зъл дух. Хайде да изпеем сега още един път песента "Само вярвай".

*Само вярвай, само вярвай,
всичко е възможно, само вярвай.*

Господ ще те изцели, сестро. Сега ще се молим за това момиченце. Да наведем главите си.

Небесни наш Отче, това не ми излиза от главата. Това малко, умиращо момиченце е за някого най-скъпото, което има. Тя е Твое сътворение. А сатана иска да открадне нейния млад живот. Моля се в името на Исус Христос да задържиш ръката на смъртта и да прогониш неприятеля. Ти, о, Господи, си отворил водите на Червеното море и си ги оставил да стоят на двете страни като стена. Направил си щото децата на Израел, Твоя народ, да преминат безопасно през морето и си ги въвел в обещаната земя. О, Боже, днес ние се молим да отстраниш всяко препятствие и да оставиш това дете да живее. Ние имаме право да се молим като хора, които Ти вярват и затова в Исусовото име се молим за изцелението на това дете. Амин.

Днес отново дойдох със сърце пълно с благодарност. Върнах се малко по-рано от Луизиана и си мислех, че ако успея да се върна преди неделя, бих могъл да говоря в неделното училище. В Луизиана беше толкова горещо, че в сравнение с това тук е хладно. Там не бихте могли да стоите в сграда, като тази, без климатизация. Бихте припаднали.

Върнах се, за да си почина няколко дена, преди да замина следващата седмица на север от Саскатчеван. До Принц Алберт има път, но от там, за вътрешността, в която отиваме, няма никакви пътища. Там има само индианци и ескимоси. На тези събрания ще има много хора от цяла Канада. Това значи, че някои ще дойдат от западното крайбрежие. Много ви моля да се молите за нас, Бог да ни срещне и да ни даде мощни и чудесни събрания за Негова слава. Последен път бях в Канада преди четири, или пет години. Там имам няколко наистина верни приятели. Много мили хора.

Вярно посещават събранията на църквата. Никаква зима не може да ги спре. Завият се в одеала и пътуват в шейни, теглени от коне, и 30 мили. Събират се на групи цялото семейство и тръгват заедно. И понеже принасят жертва, на събранията са много благословени. Ако не жертвате нещо, не можете да сте много благословени от богослужението. Наистина трябва да направите нещо, което наистина ви засяга; да отложите нещо, да прекъснете някаква работа, каквото и да е, и да отидете на събрание на църквата и така да покажете на Бог, че Го обичате. Ако правите някаква жертва за да дойдете, тогава наистина нещо ще получите.

Както с моите деца. Смятах, че ще дам на Били Пол всичко, защото като дете аз няхах нищо. Когато майка ни купеше пакетче бонбони, разпределяше го за всички и всеки получаваше два, или три бонбона. На Рождество получавахме алуминиев тропет, или пистолет да си играем. Бях натъжен като гледах, че другите деца получаваха шейни, велосипеди, хубави дрехи и топли палта и си казах: Когато един ден аз ще имам деца, ще направя за тях всичко, което е по силите ми." Бях съгласен да гладувам, но да мога да купя на децата си нещо. Когато Били Пол беше малък, купих му триколка. Получаваше всичко. И Меда правеше всичко възможно. Отказа се от дрехи за себе си и от други неща, за да може да му купи нещо. И знаете ли какво забелязахме? Подарих му триколка, лък и стрели, а го намерих в градината с лъжица да копае в земята. Когато просто дадем на всеки всичко в ръцете, не го иска. Трябва да бъде нещо, за което е принесена някаква жертва.

Същото е и със спасението. Спасението значи пълна жертва. Нали е така, брат Рой? Всеки ден трябва да принасяме някаква жертва, нещо да направим, за да се приближаваме към Бога. Знам, че тази днешна сутрин вие всички се жертвате, като стоите в тази сгорещена сграда.

Но нека, докато стоим тук, нашето внимание да е насочено към най-голямата Жертва, която е била жертвана за човечеството, когато на Исус Христос е било възложено да дойде на земята и да умре вместо нас. И не само това. Неговата душа после е слезла в пъкъл и е била там до третия ден. На третия възкръснал от мъртвите, качил се горе, и седнал отдясно на Величието, като наш Ходатай, въз основа на нашата изповед, заради Смирението и Своята милост, които са били приготвени за нас.

Там, където сега отиваме има много наистина съвсем бедни хора. Вероятно ще трябва да продадат крава, или две, три овце, за да могат да дойдат на събранието. Стар ескимос може би ще трябва да продаде няколко кожи, които са били определени за семейството му, за да могат да дойдат. И Индианския търговец ще трябва да направи същото. Затова бихме могли поне да се помолим за тези хора, нали? Ще се молим Бог да благоволи да им даде нещо голямо.

Много е горещо и затова не искам да ви задържам много дълго. Бих искал да съсредоточите мисълта си върху Църквата и нейното състояние, преди да се молим за болните. Преди няколко дена в Шреверпорт, Луизиана, почувствах, че получих послание за църквата и съм уверен, че се отнася до нейното състояние. Днес сутринта ще пристъпим към Бог с това, и ще Го молим да ни помогне. Не се опитвайте да наблюдавате това, както обикновено, а молете Бога да ни помогне в този ден, в който живеем. Пред мен лежи старата скъпоценна Библия и в нея се намира всичко, което е потребно за вечния живот.

Мислете върху това: Словото е Бог. Бог е точно това, което е Неговото Слово. И ние сме само това, което са нашите думи. Разбира се с нас е малко по-различно, защото ние можем да кажем: "О, ще направя това и това", и го мислим от сърцето си, но после обстоятелствата могат да се стекат така, че да ни попречат да го направим. При Бога това не може да се случи, защото Той е безкраен и знае всичко, което е било и което ще бъде. Той не съобщава нищо, което няма да направи.

Когато Авраам е бил почти на сто години, нарекъл нещата, които още не съществували, като че съществуват. Казвам го като поощрение за тези, които са болни и за които ще трябва да се молим. Авраам нарекъл нещата, които още не са съществували, като вече да са, защото е живял в абсолютното убеждение, че Бог, който е дал обещанието, е силен и да го изпълни. Когато Авраам бил на 75 години, а Сара на 65, Бог казал на Авраам, че ще имат дете. Това е било невъзможно. Но той вярвал и очаквал това дете. За него това вече било факт, макар, че самото дете се родило 25 години след това, когато Авраам бил на 100 години, а Сара на 90. Защото Му вярвал. Нарекъл това, което още не съществувало, като да съществува.

Това е адресирано до страдащите и болните, които искат да се молим за тях. Независимо каква е болеста ви и страданието ви и КОЛКО зле се чувствате, щом приемете Христа и Неговото Слово, можете да назовете нещата, които съществуват, като да ги няма, защото противоречат на Божието Слово. Бог казва: "Молитвата на вяра ще изцели болния." А щом като го е казал Бог, значи всичко е уредено. След това искаме да вложим нашите мисли и нашата надежда в това и да действваме така, като че ли вече и е станало. Извършено е в момента, в който го приемем.

Така е и със спасението. Вярваме, приемаме, вярваме в сърцето си, пристъпваме пред Бога и приемаме Исус Христос като свой собствен Спасител. Има ли днес сутринта тук някой грешник, някой, който не е спасен? Ако си болен и искаш да бъдеш изцелен, най-напред търси Господа. Приеми Го като свой Спасител и ще последва и изцелението. Положете всичко, независимо какво е то: мислите си, целия си човек върху Исус Христос, и всичко ще бъде добре.

Запомнете го това добре. Тези думи ги казах заради болните и страдащите. Но днес сутринта ще говоря за Църквата и нейното състояние. Знаем, че Божието изцеление е нещо превъзходно, но когато бях в Шреверпорт от 11-те дена имах само две, или три служения с изцеление. По-необходимо е да се проповядва на душите на хората, отколкото да се взима много време за молитва на болни. Естествено, че Бог може да изцелява болни и тези, които имат нужда от това. В целия свят беше потвърдено, че Той го прави и днес. Но главното днес е душата, която не умира. Тялото ще умре. Но душата не умира, и затова ние трябва да я държим в хармония с Бога.

Често съм казвал: "Искам всичко да е извършено, за да нямам никакви неприятности в онази сутрин, когато дойда при реката. Искам да държа билета си в ръка и да чакам да бъде извикано моето име. Както Павел тогава, и аз бих искал да мога да кажа "Познавам Го в силата на Неговото възкресение", за да стана от прахта на земята, когато Той ще вика мъртвите. Бих искал да Го познавам в силата на Неговото възкресение.

Сега нека да склоним сърцата си и главите си пред Автора на тази книга.

Боже, Отче наш, Сега идваме при Теб и Те молим да ни отвориш Словото Си. Ние можем да прелистваме страниците, но само Святия Дух може да ни го обясни. Отвори ни го тази сутрин, Отче, и ни дай пълнота на изобилие на Твоята милост. Ние сме в очакване. Нека Святия Дух да влезе в Словото и чрез човешките уста да го раздели в сърцата на хората. Нека да го вземе и да го положи във всяко сърце според нуждата му. Когато това богослужение свърши, ние ще склоним главите си и ще Ти благодарим и ще Те хвалим за всичко, което сме чули от Теб и за всичко, което си направил за нас. Молим за това в името на Исус. Амин.

Сега ще четем от Словото. Всички, които сте си донесли Библиите, отворете си ги и четете с мен 1 глава на евангелието о Йоана. Останалите могат да си направят бележки. Да прочетем този текст от Словото, и да се молим Святия Дух да ни дари да познаем как са свързани нещата в Словото. Ние всички можем да четем, но само Бог може да ги свърже. Бог трябва да не дари с това, да видим как са свързани нещата. Ще четем от Йоан 1: от 28 до 32.

"Това стана във Витавара, отвъд Йордан, дето Йоан кръщаваше. На следния ден Йоан вижда Исуса че иде към него и казва: Ето Божият Агнец, Който носи греха на света!

Тоя е за Когото рекох: Подир мен иде човек, Който достигна да бъде пред мен, защото спрямо мен беше пръв. И аз Го не познавах; но дойдох и кръщавам с вода затова, за да бъде Той изявен на Израеля. И Йоан свидетелствува, казвайки: Видях Духът да слиза като гълъб от небето и да почива върху Него. "

Искам още веднъж да прочета последния стих: *"И Йоан свидетелства, казвайки: Видях Духът да слиза като гълъб от небето и да почива върху Него."*

Нека Господ да прибави благословието Си към Словото. Бих искал да се постараете да приемете всяко слово. Чувате ли ме добре и там отзад?

Днес сутринта ще говоря в притчи, за да могат да разберат и тези, които не ходят редовно на църква. Ние идваме, за да станем по-добри. Да станем по-добри хора, по-добри християни, по-добри родители, по-добри съседи. Идваме, защото Исус е казал, че ще бъде с нас и че ще ни даде това, за което молим в Неговото име, когато се съберат двама, или трима в Неговото име. Какво по-голямо, какво по-хубаво нещо можем да очакваме от това, да знаем, че сме се събрали тук днес, за да станем по-добри и да получим по-добро разбиране за нещата? Колко от вас могат да кажат: "Затова съм тук." "Искам да получа по-голямо разбиране". Покажете ми.

Не можем да имаме по-голямо разбиране без да ни е било дадено. Ако искаме да имаме по-голямо разбиране за Бог, то трябва да дойде от Божието Слово. Защото Словото ни е било дадено от Бога, за да се

наситят гладните ни души. Святия Дух е бил даден затова, да вземе Словото на Бог и да ни храни с Него. Разбирате ли го това? Святия Дух е бил изпратен, за да вземе Словото и да ни го раздели според това как ни е необходимо. Толкова съм щастлив, че Бог е взел такива мерки, за да ни храни. И вие ли сте радостни? Ние сме овце на пасбището Му. Веднага ще кажем нещо за овцете. Ние сме тройно Божие същество, и ако Той получи пълно господство над нас, може да ни води насочва.

Бог решил да представи Исуса, Когото изпратил на земята като животно. И това животно и агне. Съвсем в началото, в Едемската градина, Бог жертвал агне като предизвестено идването на Христос. Много пъти съм се питал защо Бог е използвал животно, за да предизвестят Христа. Но веднага ще разберем, че Бог е избрал агнето заради това, че то е най-доброто и най-кроткото същество на земята. Не е в състояние да се погрижи за себе си. Не е префърцунено, а е кротко, добросърдечно малко създание. И когато Бог искал да представи Христос на света, представил Го като агне.

Когато Бог, Отец, Йехова, се обадил от небето, представил се е чрез най-кротката от всички птици - чрез гълъба. Няма по-кротка птица от гълъба. Изследвал съм живота на птиците и разбрах, че гълъба, във сравнение с всички останали птици, е изключителен. Гълъба е любвеобивен. Гълъба е кротък. Гълъба няма жлъчка. Той единствен сред птиците няма жлъчка. Затова не можем да го видим на други места, само там, където има семена.

В ковчега също е имало гълъб. На много места в Библията се срещаме с гълъба. Той е символ на Святия Дух. И с агнето се срещаме в цялата Библия, от Битие до Откровение, където е показан Христос. Точно така и гълъба.

В Битие ни е съобщено, че в кочега е имало гълъб. И той е стоял с останалите птици на една пръчка. Там са били и гарвана и враната. Враната е една от най-обикновенните птици. Враната и сойката. Враната живее много дълго. Някои говорят, че дори и до двеста години. Папагала живее дори и по-дълго.

Но гълъба няма жлъчка. Враната може да яде и мърша. Но гълъба никога няма да го видите близо до мърша. Той не може да яде от нея, защото би се разболял и би умрял. Жлъчката спомага при смилането на храната, но понеже гълъба няма жлъчка, той би умрял. Затова гълъба ще го намерите само там, където има нещо чисто и здраво.

Враната е по-различна. Вижте, враната е символ на лицемер. Тя може най-напред да яде мърша, а след това да отиде на полето и да кълве семена. Но гълъба не може след като е ял пшеница да отиде и да къдне на мърша.

Човека лицемер може да яде и от двете: от добрите духовни неща и от лошите. Но истинския новороден християнин не може да толерира никакви неправилни неща. Той може да яде само от добрите неща. Запомнете го това. Какъв е този човек, който ходи да гънцува, да пие, който живее в грях, а после отива на събрание на църквата? Яде мърша. Може да яде и двете. И доброто и разваленото. Но истинския християнин не може да толерира такива неща, защото е преминал от смъртта в живота. Защото в същия момент би бил под осъждане, самата мисъл бе го осъдила, така че той би обърнал лицето си и би си отишъл. О, каква картина.

Било е заместник и предизвестител на Исус Христос, Агнеца. Агнето е много добросърдечно животно. То е съвсем безпомощно. Не е самонадеяно, защото не може сам да си помогне. Преди много време, когато пасях стадо, един ден отидох на поляната и намерих там едно агне. Останалите ги нямаше. Беше се заплело в бодлива тел. И там лежеше горкото. Кървеше и блееше. Видях, че на около половин миля имаше стадо овце. И то щеше да остане там да лежи и враните щяха да изкълват очите му, ако не бях го взел от там. Освободих го от телта и го взех на ръце. Изобщо не се бранеше и остана спокойно да лежи. Може би за първи път го докосваше човешка ръка, но то беше съвсем спокойно. Остави се да бъде ръководен. Остави се да му помогна. Надявам се, че разбирате. Не се опитваше да се противопоставя, да се мятта, или да хапе. Овцете не се противопоставят, нито хапят. Просто се покоряват. Занесох това малко агънце при стадото и го оставих там. След няколко минути майка му го намери. О, колко беше щастливо. Колко характерно е това за Божия Агнец.

Вие знаете, че винаги коза води овцете на клане. Козата ги води и когато дойде до мястото, изведнъж отскача настрана. Но се говори, че когато трябва да се убие коза, разиграва се страшен театър.

Точно така е и с дявола. Ще се опитва да доведе Божиите деца до най-лошото. Но когато дойде времето да умре, ще се разрази "убийствен театър". Така постъпва дявола. Същото много често се случва с някое модерно момиче и с някой хитър младеж, който с пакет цигари, или шише уиски, я завежда като агне на крив път. Но ако смъртта се докосне до този младеж, чува го всичко наоколо как плаче и стене. Така процедира дявола.

Но агнето е толкова кротко, че се оставя да го водят. И по тази причина Бог е представил Христос като агне, а Себе Си като гълъб. В деня, когато Йоан е покръстил Исус в Йордан, там е станало едно от най-мощните неща, които някога са се случвали. Забележете колко е възхитително. Агнето, това най-кротко създание на земята се среща с гълъба - най-кротката от всички птици под небето. Само заради това са могли да се обединят. Това е единствената причина, поради която гълъба е могъл да кацне на агнето. Преди да слезе гълъба, Йоан погледнал Исус и казал: "Ето Божият Агнец, който носи греха на света." Йоан е свидетелствал още с думите: "Видях Духа като гълъб да идва от небето и да кацне върху Него". Алилуя! Ето ви го. Гълъба и агнето се обединили. Това е станало, когато Бог и човек са станали едно. Това е станало, когато небето и земята се прегърнали. Алилуя. Това е станало, когато Бог е станал тяло, когато Бог е слязъл от духовния Си образ, станал Човек и е пребивавал между нас. Тук се е прегърнала цялата вечност. Тук, падналото човечество в Адам, се е съединило с Бога Йехова и ангелите, когато Бог и Човек са станали едно, в този паметен ден, когато Йоан покръстил Исус в Йордан.

Какво би станало, ако там е стоял вълк? Нежния гълъб никога не би могъл да кацне на него.

Колко е великолепно вечерно време да слушате гугукането на гугутките, които са се настанили някъде наблизко. Когато изгубих жена си и детето си, не исках другите да знаят какво преживявам. Често сядах в старата си кола и отивах на гробищата. Там сядах на едно дърво и гледах гроба. Просто не можех да свикна с мисълта, че вече не са тук. Беше непоносимо. Там лежеше осеммесечното ми дете. О, как винаги протягаше към мен ръчичките си. Когато издавах някакви звуци, или и говорех нещо, тя протягаше към мен ръчички и гукаше. Винаги надвечер сядах на това дърво. И там все имаше някакъв гълъб, който гукаше. Един път си помислих дали това не е безсмъртната душа на детето ми, която се е върнала и така ми говори. Няма по-нежно нещо от гукането на гълъбица. Предава послание, носи мир. Станете някоя сутрин по-рано и елате в горичката до моята къща и ще се уверите колко успокояващо действа гукането на гълъбите, които живеят там.

Наскоро видях у брат Кокс една майка гълъбица с две малки. Седяха съвсем горе на покрива, там, където ни можеше да се качи никаква котка. Гълъбицата ги хранеше. После излетя с тях и кацна на едно дърво. И там тези две кротки гълъбчета останаха цял ден да седят опрени едно до друго и си гугукаха.

Гълъба е такава мила птица. Мислех си за Бог, Който е оприличен на гълъб и за това как Той копнее за любовта на Своите човешки създания. Бог е искал да бъде обичан. Бог иска да ви обича. "Бог така възлюби света, че изпрати Своя единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Неговото име, но да има вечен живот." Да е възвишено името на Господа. Бог иска да демонстрира Своята любов. Затова е трябвало да създаде нещо, което да може да бъде обичано. Трябвало е да създаде нещо кротко като Себе Си. Трябвало е да бъде нещо, което може да бъде обичано. Трябвало е да сътвори нещо, което има Неговата същност.

Не можете да обичате нещо, което не отговаря на вашата същност. Любовта се свързва с любовта. Мъжа и жената трябва да се обичат, ако искат да постигнат нещо. В семейството трябва да обичат един друг, за да постигнат нещо.

Нещо, което може да бъде обичано. Търсите навсякъде, докъто намерите някоя девойка, която обичате и която може да ви стане жена. И тя търси, докъто намери този, когото може да обича.

И Бог търси душа, която може да обича. Затова и се е представил на земята като кротък гълъб и като агне. Ако агнето само за миг би приело образ на ръмжащ вълк, гълъба би отлетял. Би се отдалечила. Агнето няма високо мнение за себе си. Ако се загуби, остава безнадежно загубено. Овцата никога не може да намери обратния път. Това е и причината, поради която козата може да я води на смърт. Овца, която се е заблудила, никога не може да намери пътя. Затова Бог ни сравнява с овцете. Ако сме изгубени - сме изгубени. Нямаме никаква възможност сами да се върнем. Единственото, което можем да направим е, да се предадем на Пастиря на овцете. Той ни води.

Както вече казах агнето и гълъба се съединили. Станали едно. Забележете как след това Гълъба е водил Агнето, Божия Син. Колко кротък е бил Той, макар че е знаел, че е воден на смърт. Колко кротък е бил. Никого не се е мъчел да прави нещо от себе си. Никога не се е опитвал да извърши нещо своеволно, а е казал: "Аз не върша нищо от Себе Си, а само това, което виждам Отец да върши, защото Отец пребивава в Мен."

Агнето има още едно качество. Отказва се от правата си. Бог иска ние да бъдем агнета. Но колко често ние не желаем да се откажем от правата си. Много от вас ми казват: "Но аз имам право на това, брат Бранхам." Това е така, но съгласни ли сте да се откажете от правото си, за да може Бог да ви води? В повечето от църквите днес липсва тази кроткост на агнето. Би трябвало да сме агнета, но ние сме се превърнали на всичко възможно, само не на агнета. И това е причината, поради която гълъба, Святия Дух отлита и ни напуска, щом заемем такава позиция. Ако Божия Агнец само веднъж би изръмжал като вълк, или би направил нещо, което кроткия гълъб не понася, то той би отлетял от Него в същия момент.

Отговора на въпроса „какво става днес с петдесатните църви“ е следния: Защото ни се е променил характера. Приели сме характер, който изисква правата си. Правим това, което считаме за правилно. Ставаме арогантни и неприятелски. Ставаме равнодушни. Оставаме се да се влияем от егоизъм и гняв.

Когато настане времето, агнето трябва да се откаже от вълната си, която е негова и която му принадлежи. То има право на нея, но хората му вързват краката и го остригват. То не се съпротивлява. Не крещи. Те просто отнемат правото му, защото е агне. То не може нищо да направи против това, характера му е такъв. Но опитайте се да направите на някой християнин нещо, което не му е изгодно и веднага ще разберете дали е агне, или коза. Затова нашите църкви днес са в такова състояние.

Ние си казваме Божи агнета, но и мъжете и жените са започнали да действат по всички възможни начини, само не като Божи агнета. Виждаме ги на улицата по къси панталони, носят кратки коси с разни къдрици. Преди няколко години нямаше да можете на никаква цена да ги принудите да го направят. А се учудвате, че църквата се намира в такова състояние. Защото сте приели характера на вълк или коза, вместо да останете кротки и добросърдечни. Казвате: "Това си е мое право, брат Бранхам." Знам, че това е ваше право. Фризьорите стрижат коси. Докъто те го правят, имам право да се стрижа. Знам. Но бихте ли могли да се откажете от това, за да станете агнета? Съгласни ли сте да се подчините? Как ходеха облечени жените доскоро по улиците? А днес е страшно човек да ги погледне. Не говоря за презвитерианите, или методистите. Говоря на вас, които вярвате в посвещението. Как ходите по улиците?

Отпред на колата си имам закачен един малък кръст. Някой ми каза: "Били, не знаеш ли, че кръста е католически символ?"

Аз го попитах: "От кога католиците са единствени, които имат право на кръста?" Не! Това не е символ на католическата вяра, той е символ на християнската вяра. Католицизма е вяра в умрелите светии, в Мария и въобще в някакви умрели, към които се молят. Ние не се молим на мъртвите. Не се обръщаме към никаква света Сесилия и разни други светии. Това е католицизма. Това е спиритизъм в огромни размери. Но кръста символизира Него, Който е умрял и възкръснал. И казах още: "Преди около двадесет и пет, или тридесет години, когато почти ослепях, обещах на Бог, че ако изцели очите ми винаги ще гледам на правилните неща. Накъдето и да погледне човек вижда само безбожност, полуоблечени жени, голи жени, навсякъде. Обаче аз гледам към този кръст, вместо на онези неща. Мисля за това, което Христос е направил за мен и отвръщам главата си от нещата, които са от дявола." Алилуя!

Вие не казвайте, че това са католиците, или презвитерианите. Не. Това са петдесатните. "Имам право на това, брат Бранхам." Това е вярно, но ако бяхте агне, щяхте да се откажете от правата си. Но като се държите по този начин, Святия Дух, кротката гълъбица отлита. Няма да

разреши да го опозорите. Не, не. Въобще не си мислете, че може да задържите Святия Дух ако се държите по този начин. Не можете. Това го казва Библията. Трябва да се откажете от правата си и да не говорите, че: "всички жени правят така."

А вие мъже, вие жалки женствени креатури без гръбнак, ясно е на кого принадлежите, щом позволявате това на жените си. Затова и нямате Святия Дух в тази мярка, в която твърдите, че имате. Защото тогава бихте били толкова мъже, да ги принудите да се държат като дами, щом живеят с вас. Амин. Звучи старомодно и остро, но точно от това се нуждае църквата днес: старомодното пране на Святия Дух. После да бъде проснато, изсушено и изгладено от Святия Дух.

До какво състояние стигна света! Как се движат по улиците и как се държат. Сряда вечер, вместо да дойдете на църква, вие зяпате телевизия. По цялата страна няма да намерите и едно дете, което да не знае кой е Дейвид Крокет. И тази отвратителна лъжа, че тригодишен трябвало да убие мечка. Вие знаете, че е лъжа, и въпреки това позволявате главите на децата ви да бъдат пълнени с такъв брак. Обаче и един процент от тези деца не знае кой е Исус Христос. Този свят е така развален. Тази държава е така абсурдна и отдалечено от Бога, защото е отхвърлила Святия Дух.

Те казват: "О, аз ходя на църква и се радвам." Възможно е. Обаче ако онова кротко Божие Агне не се установи във вашето сърце и не произведе ред във живота ви, да направи от вас друг човек, според когото да действате, няма да ви помогне да си играете на християни. Вие трябва да сте християни. Амин. Наскоро бях отишъл в един дом на посещение при болен. Там имаше и една млада девойка. Там влезе един малък "Освалд". Шапката му беше килната настрана. И попита: "Мамо, готово ли е яденето?" Тя му отговори: "Миличко, днес преди обяд нямах време да готвя. И допълни: "Ще ти направя сандвич. Има няколко портокала." Той се приближи, взе един портокал, загриза го и след това го захвърли с всички сила, така че се разпука на стената и каза: "Ако това е всичко, което можеш да ми предложиш, по-добре да си отида."

Аз си помислих: "О, Боже, само ако можеше този за пет минути да ми падне в ръцете." Брате, такъв пердах сякаш да му сложа, че нямаше да може и да се опомни. Обаче те стояха стреснати и изплашени. На този младеж му трябваше един стар, изпитан пердах. Необходими са ни отново старите, консервативни семейства и проповедници, които проповядват истината. Амин. Това е истината.

А девойката Мери тропна с крак, навире си нос, сви си сърдито устата, намазана с онази розова маст от Макс Фактор, и си излезе от къщи. Какъв срам! Какви непослушни деца. Библията казва, че ще бъдат такива. Писанието предсказва какви ще бъдат, как ще се държат и всичко, което днес става по света. И всичко става заради това, че са натъжили Святия Дух и Той се е оттеглил настрана.

А как беше преди няколко години? След няколко дни ще празнуваме изливането на Святия Дух в Америка. Станало е преди 50 години на едно петдесетно събрание на улица Асуза в Лос Анжелос. Там най-напред дошъл Святия Дух, докато хората били събрани. Когато Христос дошъл между тези хора, те станали миролюбиви и кротки. Живеели Божи живот. Прощавали. Умеели да се жертват. Оставяли се да бъдат водени от Святия Дух. Не се интересували какво говорят хората и с удоволствие били старомодни. Изобщо не се обиждали, когато ги характеризирали като луди. Оставяли се святия Дух да ги води.

Но днес те ходят на улицата по къси панталони и носят куфарчета с мейкап. Срамота! Обаче твърдят, че са пълни със Святия Дух. Те казват: "О, аз говорех на езици." Да, и дявола го прави това. "О, аз се радвах." И дявола го прави. Дявола умее да имитира всичко, което идва от Бога, с изключение на любовта. Любовта не може да я имитира.

Когато сте започнали с тези неща, започнали сте да правите компромиси. След това са се образували групички и "групировки". Единия казва: "Знаеш ли, пастора е такъв и такъв", "Дякона е това и онова". И вече започват да ги слушат тези неща. Това е причината защо имате толкова проблеми. Започнали сте да слушате дявола и участвате в бунта, вместо да слушате гласа на кроткия гълъб, на Святия Дух, на Божия гълъб, който би ви водил, обичал, благославял.

Още при първия пристъп на такава ярост гълъба отлита. Той не може да го понесе. Неговия характер е

друг. Той не може да понася такива неща. Не може да понесе да одумвате ближния си. Не го приема. Духа отлита от вас и ви напуска. Гълъба е кротък, добросърдечен. Не може да приеме нищо, което не отговаря на характера му.

Мъже и жени, Бог е мощен да сътвори във вас друг характер. Може да ви даде ново създание. Може да попитате: "Какво би трябвало да направим, брат Бранхам?" Просто отново станете агнета. Само тези две животни могат да се съединят - гълъба и агнето. Гълъба не може да кацне никъде другаде, само на агне. Ако сте коза, гледайте колкото се може по-бързо да се освободите от този стар кози дух. Така е. Ако сте станали нещо друго, оставете го настрана. Един път имах мощна проповед в един град. Присъстваха хиляди хора. Извиках хората при олтара за покаяние и изброих всички възможни грехове. Споменах всичко, което ми дойде на ум. Същата тази вечер след богослужението, една много изфинена жена ме спря и каза: "Брат Бранхам, много съм радостна, че нещата, които изброи днес вечер не се отнасяха за мен." А аз си помислих: "Това трябва да е истинска християнка." Тя добави: "Нищо ни си отнасяше за мен." Отговорих и: "Много ми е приятно да го чуя това, уважаема дамо. Ти вероятно си много близко до Божието царство." И тя си отиде.

Наблизо стоеше друга жена и аз я запитах: "Позноваш ли тази жена?" Тя отговори: "Да." "Трябва да е истинска християнка."

А жената ми отговори: "Ти забрави да споменеш днес вечерта едно нещо, брат Бранхам. Клеветничеството. Това е най-голямата клеветничка в цялата околия." Това е.

Ако правите такива неща, ако толерирате тези светски неща, оталечени сте от Бога и Святия Дух ще стои далеч. Това е причината, поради която днешните събрания не са като онези старите. Това е причината, че ние днес сутринта тук не сме изпълнени. Поради това вече не се провеждат големи евангелизации с палатки. Защото сме натъжили кроткия Божи гълъб и Той е отлетял. Така е. Той няма да е с нас, докато ние оставаме така равнодушни и докато се одумваме и държим на своите си неща.

Бих искал да вникнете в нещо. Агнеца е бил тих Агнец. Библията казва: "Той не отвори устата Си като агне, което остава няма пред тези, като го стрижат." Той не е отворил устата Си. Не е бил човек, който изисква правото Си. Не! Той се отказал от Своите права. Той е бил тих човек.

А как ние днес търсим кавги. Някои казват: "Ще ти кажа, ако някой се опита да ми каже нещо, о, ще видиш какво ще направя с него." "А на оная стара лицемерка, чакай само да я срещна. Слава на Бога. Алилуя."

О, о, тук гълъба бяга и отлита. Докато се държите така, Святия Дух не е с вас. Запишете си го в бележника. Той никога няма да го направи. Святия Дух няма да остане там в присъствието на този дух. Трябва да е духа на Агнето, кротък дух. Иначе Той няма да остане. Святия Дух ще води само тихия и кротък дух. Друго не е възможно, много пъти не забелязвате какво става и продължавате напред. Но в момента, в който Святия Дух се отвърне, знаете, че сте се отклонили.

Вие знаете: Първия грях е станал, когато един човек само са миг се е отвърнал. Знаехте ли го? Писано е в Библията. Ева само за миг се обърнала, за да чуе какво и говори сатана. А той и нарисувал такава красива картина, че повярвала, че това е истината и го послушала.

Единственното, което дявола иска е само за няколко момента да се обърнете. После може да ви нарисува картина, като каже: "Погледни сега, ако това са правилните хора, никога нямаше да постъпят така. Но ако беше само това..." Той ще ви го нарисува толкова убедително, че ще стане за вас истина. Но, мислете, защото това е дявола.

Изобщо не е важно колко са съгрешили и колко дълбоко са паднали. Ваше и мое задължение е да ги прегърнем и с Божията любов да ги измъкнем. Къде сте били вие, когато дявола ви е държал в ръката си? Бог ви е изтеглил от мръсното бласто. Това е задачата ни, мили приятели. Този свят е гладен за малко любов.

Още един път искам да обърна вниманието ви на това малко животно, на Този тих Агнец. Защото, когато Го оплювали, Той не се е защитавал. Не е избухнал, не е викал, не се е съпротивлявал и не е бил гневен. Нищо такова не е правил. Не се е защитавал. Не е отворил устата Си.

Обаче, когато на мен или на вас някой нещо ни направи, о, тогава избухваме като костенурка, глътнала

барут. "Казвам ти, още един път така да ме обиди и повече няма да стъпя в това събрание. Не. Слава на Бога. Алилуя. Назареите и Светите пътници ще ме приемат с радост. Няма да ги оставя повече да ме обиждат." Добре, обаче гълъба е отлетял.

Някои казват: "Знаеш ли какво? Ако този стар лицемер дойде там, аз няма да стъпя. Слава на Бога. Няма да ми стъпи крака там." Ако този стар, ръмжащ вълк ви нападне, тогава гълъба отлита и Святия Дух се отдалечава от вас.

После се чудите какво става с вас. Чудите се какво не е наред в църквата. Питате се защо вече нямате победа както по-рано. Защото характера ви се е променил. Станали сте коза, вместо агне. Станали сте всичко друго, само не агне.

Трябва да имате кротък дух. Святия Дух трябва да ме води където Той иска. О, Боже, обичам всеки грешник, независимо къде се намира. Ако сърцето ви застане на тази позиция, тогава ще видите какво ще стане с душата ви.

Питате ме: "Брат Бранхам, можем ли да бъдем освободени от това?" Да. Станете отново агне. Това е всичко.

Една вечер в Шревепорт срещнах една млада дама. Били и аз отивахме в едно бистро да изядем по един сандвич след богослужение. И там влезе една млада девойка, около двадесетгодишна, и седна. Беше добре облечена. Забелязах, че все гледаше към нас. Продължавах да ям. След няколко минути в бистрото влезе друга дама, седна до нея и разговаряха. Познавах я. Това беше сестра Дейвисова. И после младата дама каза: "Брат Бранхам, много беше хубава проповедта тази вечер."

Аз отговорих: "Добър ден, сестра. Благодаря." Попитах я: "Ти от тази църква ли си?" Тя каза: "Да. Знаеш ли Брат Бранхам, аз бих могла да пея там в хора, но те имат там един такъв предпис. Гласът ми е школуван. Пяла съм и соло. Но тук не мога да пея с останалите, защото тук имат такъв предпис, че никоя жена, която е гримирана не може да пее в хора."

Казах: "Слава на Бога за Скиния на живота" (*така се е казвала църквата – бел. на преводача*).

Тя каза: "Искам да ти кажа Брат Бранхам, че съм християнка."

Аз и отговорих: "В такъв случай, сестро, иди си в къщи и си умий лицето. Все едно с какво. И да не би да искаш да ми твърдиш, че такава дреболия като мейкапа може да ти попречи."

Мога да ви докажа, че това е дявола. Мога да ви докажа, че това носи началото си в езичничеството. Ако някой носи грим на себе си, това е знамение на езичниците. Точно се върнах от Африка и бях в джунглата при Хотентотите. Там научих от къде води началото си носенето на обици, на верижките около врата и на всичките тези неща. От езичниците.

Библията не иска християнина да е езичник. И вие не искате да сте. Не твърдя, че сте езичници, като го правите, но когато го правите приличате на езичници. И това е защото вашия пастор не ви е казал истината.

Може да кажете: "Брат Бранхам, когато нося кратка коса ми е по-хладно и по-приятно." Това е верно, но кагато имате дълга коса, може да я вдигнете нагоре и да ви е още по-хладно.

Знаете какво казва Библията. Че мъжа може да напусне жена, която си стриже косата. Защото с това показва, че е невярна. Така е в Библията. Прочетете си го в Коринтяни 11 дали е така. Жена, която си стриже косата, засрамва главата си, която е мъжа. А ако е нечестна, той би трябвало да се разведе с нея. Това е верно. Но пастора ви не ви казва тези неща. Затова правите така. Библията така казва на мъжете.

Преди време една сестра ми каза, че вече не могат да се купят други блузки, освен найлонови. Казах и, че все още могат да се купят шевни машини и да си шият сами. Вашите дела и вашето държание показва какви сте.

Това е основата на вашето негодувание, на кавгите ви и на всичко, което става в църквите. Това са нещата, които опустошават църквата. Това е доказателството, че дявола ви е превзел и че Святия Дух ви е напуснал.

Знам, че това ще ви ядоса, но затова го казвам, така би трябвало да действа, това е целта, защо го казвам. Не е затова, че искам да изглеждам много умен, а за да ви покажа в какво е проблема. Защото един ден ще трябва да стоя там и да отговарям за вас.

Това как се държите и какво правите показва какви сте. Ако у вас има още от онзи стар гняв, който избухва заради всяка дреболия, ако след като излезете навън, започнете да одумвате, да критикувате и да сте вулгарни - ясно е от къде идва всичко това.

Тогава остава само едно. Отхвърлете ги всичките тези неща и гълъба ще се върне в сърцето ви. Когато гълъба излетял от кочега, била навън. Но когато се върнала, почукала на вратата и Ное я пуснал да влезе. Светия Дух е тук. Той иска да влезе вътре. Затова е днес тук. Той не ви е напуснал завинаги. Гълъба е там някъде навън. Готов е да прилети и отново да влезе във вас, за да ви даде любов, мир и радост както преди. Той го желае това. Но вие не искате да му позволите.

Сега не говоря към чуждите. Не знам какво ви говори вашия пастор. Говоря към тези, които посещават моите събрания. Не говоря към хората от останалите църкви. Това е положението с нас.

Затова гълъба отлита. Някой започне в църквата с някоя дреболия и вече се върти нататък. "Ама така ли е наистина? Верно ли, че го е направил?" Светия Дух веднага отлита. Той не понася този дух. Щом ви напусне характера на агнето, Светия Дух вече не е тук. Това е истина. Това е положението днес. Затова хората са в това състояние, в което се намират, защото са пуснали извратен дух в сърцата си и в живота си. Затова всичко изглежда така.

Библията даже казва, че затова между нас има толкова болни и страдащи. Заради тези неща. Трябва да сме кротки. Да сме спокойни. Да бъдем агнета, за да може гълъба да остане с нас.

Казват: "Брат Бранхам, не ми говори, че не съм приел Светия Дух. Алилуя! Беше онази вечер. Отидох си щастлив в къщи. Със сигурност беше Той." О, така добре се чувствах. Имах желанието да взема всяко пиленце от дървото и да го притисна и да го погала. Бих могъл да прегърна и човек, който е извършил най-отвратително нещо. О, брат Бранхам, знаеш ли как се чувствах." Да, със сигурност е бил Светия Дух.

Но трябва да разберете защо не е останал. Тогава сте били агне. Но когато сте се превърнал на вълк, Той е отлетял. Причината не е в Него. Вие сте причината, защото сте приели такъв дух. "Това ли съм направил, брат Бранхам?" Да, когато сте дали ухо на онези приказки, когато сте започнали да слушате лъжи и когато сте казали: „имам право на това“.

Вие изобщо нямате никакво право. Били сте изкупени за най-високата възможна цена, цената на скъпоценната кръв на Божия Син. Нямате никакви права. Алилуя! Единственното право, което имате е да дойдете до извора, който е напълнен с кръвта, която е текла от вените на Иммануел. Когато грешника се потопа в този поток, ще бъде изчистен от вината си и от всички мърсотии. Да. Единственното право, което имате, е да дадете волята си на Бог. И от този момент Той поема ръководството. И това става причина да стават странни неща. Ако Светия Дух иска да отиде на някое определено място и каже: "Това не е правилно. Свърши това събрание. Иди там и там", тогава, брате, го свършвам и отивам. Така е. Защото трябва да сме водени от Светия Дух, и единственият начин, как можем да бъдем водени от Светия Дух е да останем кротки, и да не си мислим, че знаем много.

Вие си мислите: "О, аз вече зная много." Да, мозъка ви работи и не може да го прави сам от себе си. Вие знаете всички възможни книги, всички отговори, даже знаете и гръцки и еврейски, обаче нямате свободно място, на което да кацне гълъба. Обаче знаете всичко. Точно поради това гълъба не може да ви води, защото знаете прекалено много.

Агнето няма претенции, че много знае. Трябва да го води някой друг. Глория! Така е. То не знае нищо. Амин. Единственното нещо, което знам е, че Христос е умрял за мен, за да ме спаси.

По Калифорния ходел един човек и имал надпис на гърдите. На него било написано: "Аз съм луд за Христос." А на гърба имал друг надпис: "Ти по кого си луд?" Това е правилния въпрос. Станете луди за света, за да може Светия Дух да ви води, защото синовете и дъщерите на Бога са водени от Светия Дух.

В Римляни 8:1 е написано: "Няма никакво осъждане за тези, които са в Христа Исуса. ... които не ходим в тяло, а ходим по Дух", които не са като вълци, но следват гълъба. Амин.

Док пееше: "Напълни всеки ден пътя ми с любов, докато пътувам с небесната гълъбици; за да пътувам винаги с песен и усмивка. Напълни пътя ми с любов всеки ден." Колко спокоен ще стане деня за всички църкви, за всички хора, когато се откажат от правата си и станат агнета.

Станете отново агнета, станете кротки, недейте да знаете нищо и се покорете на Христа. Не се опитвайте да знаете нещо. Дръжте се покорно и приятелски действайте кротко, мирно и тихо и гълъба ще ви поведе. Но докато давате ухо на клевети, докато избухвате в гняв, докато си мислите, че имате право да направите това и онова, гълъба отлита и се отдалечава от вас. Вие, които сте днес сутринта тук. Той седи днес съвсем близко тук на клона на мира и чака да се промени характера ви. Амин.

Днес трябва да се откажете от всичките си права и да се предадете на Бог. Амин. Можете ли да си представите агне с огромна вълна. Тя е символ на правата му. Той само стене, слагат го на масата и го остригват. Те знаят кое е по-добре за овцете. Знаят, че така ще им е по-леко и по-хладно и ще могат свободно да търчат, като са му взели всичките права и са го остригали. О, колко е щастливо. Скача си насам, натам и има чудесно време. Да. Това ще постигнете, когато се откажете от правата си. Вие трябва да се откажете от тях, трябва да острижете чрез Божието Слово всичко светско, всички светски навици и да станете ново създание в Христа.

Преди известно време разговарях с един стар осветен мъж в Африка. Той каза: "Брат Бранхам, знам, че вярваш в свръхестественото."

Отговорих му: "Със сигурност, брате."

Той ми каза: "Преди години си мислех, че съм "някой". Мислех си, че съм истински християнин. Но после нещо се случи в нашата църква. За да стигна до там, трябваше да паркирам колата си и да се изкачвам по един хълм. Трябваше да се изкачвам триста, четиристотин метра между храстите. Там, на върха си правехме молитвените събрания. Аз си мислех, че съм истински християнин. Знаех цялата Библия, научих се по еврейски и умеех добре да произнасям всяка дума. Всички идваха при мен да говорим за Библията. Винаги знаех за какво говоря. И една вечер отново отивах на молитвено събрание. В църквата ни имаше много спорове. Бяха се създали групички и всяка беше срещу другите. Известно ти е как се създават."

Отговорих: "Знам." Той продължи: "Както се изкачвах нагоре, осъзнах, че някой върви след мен. Затова забавих крачките си, за да ме настигне и да вървим заедно нагоре. Мислех си, че ще се разговаряме."

Винаги е добре да се почака малко.

Той продължи: "И докато вървах бавно видях един мъж да се изкачва нагоре. На гърба си имаше раница, която беше по-голяма от него. Дишаше тежко, крачеше бавно и с малки крачки. Аз му казах: Приятелю, мога ли да ти помогна да изнесеш този товар на върха? А той ми каза: „Не! Трябва да го нося”.

Аз погледнах ръцете му и се сетих, че това го бях видял във видение. Той имаше рани на ръцете си. Паднах на земята и Го попитах: „Господи, това, което носиш в раницата греховете на света ли са?” А Той ми отговори: „Не, това са само твоите, които нося горе, за да можеш да стигнеш до там."

Точно така е. Ако погледнем добре ще разберем, че Той носи нашите. Той носи нашето зло, жестоко сърце, за да можем да стигнем. Това не ви ли прави да се чувствате съвсем нищожни.

Преди време бях на лов. Знаете, че обичам да ходя на лов. В онази област живееше един лош човек. Той беше наистина лош. Винаги ми се присмиваше, че никога не стрелям по майки и по малките им. Казах му, че е брутално. Попитах го защо не стреля само стари козли и стари животни. Тях Бог ни ги е дал. Казах му да остави на мира майките и малките им. А той ми отговори: "Ох, ти си страхливец, проповеднико." И непрекъснато ми говореше такива неща.

Казах му: "Виж какво, ако бях наистина гладен и бих искал да имам едно от тези млади, вярвам, че Бог щеше да ми позволи. Но не мога да ги застрелям само, за да се хваля с това."

Той можеше да напълни цяла кола. Беше си направил една свирка, която имитираше глухар.

Един ден се оказахме на едно и също място. Мен ме беше срам за него и му казах: "Ако бях на твоето място щеше да ме е срам."

Той беше способен да убие осем, десет глухара само и само да има с какво да се хвали. После взимаше само най-хубавите, а останалите оставаше там да лежат, казах му: "Не е редно да правиш така."

А той ми отговори: "Ах, вие проповедниците, сте просто страхливци."

Един ден се беше скрил, и започна да свири на свирката. Приличаше на глас на малко сърне, което вика. И когато го направи, една млада прекрасна сърна вдигна главата си и дотича. Вгледахме как се оглежда с тези прекрасни кафяви очи. Беше изплашено и се оглеждаше. Ловеца се прицели, за да я застреля. Тя го забеляза, но не обърна никакво внимание на оръжието, защото нейното малко я викаше. Тя търсеше това малко, което беше в беда. Какъв израз на майчинство и на майчина любов, лице в лице с тази пушка. Беше толкова мощно, че разчувства дори и него. Той захвърли пушката, дотича при мен, хвана ме за рамото и каза: "Били, моли се за мен. Повече не мога." Това стана, когато видя героизма на тази майка.

О, когато света види Божията любов и Неговата вяроност, изявени в нашите сърца! Каква огромна ще е разликата, когато пуснем Божия гълъб да влезе в сърцата ни, за да ни направи кротки и миролюбиви.

Там, на онази поляна стоях и се молих за този младеж и го доведох при Исус. И от този момент той стана добър и възпитан ловец.

Той си мислеше, че има право да прави каквото си иска. "Намират се в моя район, и ядат колкото си искат от моята трева."

Казах му: "Така е, но това, което правиш е нечовешко." Трябва да се отречете от правата си. О, Боже, бъди ни милостив, за да го направим.

Преди около сто години в югозападните щати живял един наистина добър християнин. Казвал се Даниел Къри. Той бил мил и богобоязлив човек. Истински християнин, мъж, когото всички уважавали. Има една легенда за него, че умрял, по-точно бил взет в небето. Когато стигнал до вратата от перла, дошъл портiera и го попитал: "Ти кой си?"

Той отговорил: "Аз съм евангелизатора Даниел Къри. Спечелил съм за Христа хиляди души. Днес сутринта бих искал да влеза тук. Моят жизнен път на земята свършва и за мен няма друго място на което да отида."

И вашият ред ще дойде, грешници. И ти, който си отпаднал. И за теб този ден ще дойде. Също и ти, който си натъжил Святия Дух, и Той си е отишъл от теб. И твоят ред ще дойде един ден. Вече не си кротък и любвеобвилен. Много години са минали, от както си плакал за последен път. Дълго време не си се засрамвал; загубил си всякаква скромност. Но един ден ще стои пред вратата ти. Защо по-добре не пуснеш вътре кроткия Свят Дух, Който сега идва и чука на вратата?

Когато Даниел Къри дошъл там, портiera влезъл вътре и казал: "Ще отида да проверя дали името ти е записано там." Търсили навсякъде, но не могли да намерят името му. Казали му: "Не. Тук няма записан никакъв Даниел Къри."

О, отговорил той. Със сигурност е там. Аз съм евангелизатор. Спечелил съм толкова много души за Христа. Винаги съм се старал да правя това, което е правилно."

Портiera му казал: "Господине, много съжалявам, но името Даниел Къри тук то няма. Но мога да ти кажа какво можеш да направиш. Ние тук не можем да се занимаем с твоя случай. Но ако би поискал да обжалваш, можеш да го направиш пред съда пред Белия трон. Тук, обаче не можем да те омилостим, защото не си записан. Тук за теб няма милост. Искаш ли да си подадеш молба?"

Той отговорил: "Какво друго ми остава."

Отговора бил: "Можеш да го направиш пред Белия трон."

Даниел Къри разказвал, че после имал чувството, че около час минавал през весмира. После дошъл до едно място и започнало да става все по-светло и по-светло. Колкото по-нататък вървял, все по-светло ставало. Било хиляди пъти по-светло от слънцето. Разказвал, че треперел от страх. И когато после влезъл в тази светлина, чул глас: "На земята съвършен ли беше?" Гласа идвал от тази светлина. А той, треперейки отговорил: "Не, не бях съвършен."

"Към всеки ли беше почтен?"

Отговорил: "Не" и разказвал, че му дошли на ум няколко неща, в които не е бил съвсем почтен. Казал: "Не, не съм бил почтен."

"Говорил ли си истината през целия си живот?"

Той си признал: "Не, спомням си на няколко неща, за които съм излъгал. Не винаги съм говорил истината."

"Взел ли си някога пари, или нещо друго, което не ти е принадлежало?"

Разказвал, че на земята се имал за добър човек, но там бил изобличен и си признал, че е взимал."

И се чуло: "Значи не си бил съвършен."

Той казал: "Не, не съм бил съвършен."

И очаквал, че всеки момент от светлината ще чуе като удар от гръм думата "отхвърлен". Обаче чул зад себе си глас, по-мил от гласа на майка, какъвто никога в живота си не бил слушал. Огледал се и видял едно лице, по-мило от лице на майка, най-милото лице, което някога бил виждал. Това бил Той, и казал: "Отче, Даниел Къри на земята ме защитаваше. Верно е, че не е бил съвършен, но държеше на Мен. Той стоеше за Мен на земята, а сега аз стоя за него в небето. Вземи от него греховете му и ги възложи върху Мен."

Кой ще ходатайства за теб в онзи ден, брате, ако днес Го натъжаваш така, че те напуска? Не мога повече да проповядвам. Да склоним главите си.

Скъпи Боже, скъпи, кротък, покорен, унижен, умирающ Агнец. Птиците имат своите гнезда и лисиците имат леговищата си, но ти си нямал място, където да положиш главата Си, макар, че Си Господ на славата. Когато Си се родил, нямали облекло за Теб. О, Боже, за какво ми е на мен тогава моето облекло. За какво ми е кола? За какво ми е красива къща? Какво ще ме ползват те в онзи ден? Ти си нямал приятели. Никой не искал да ти е приятел. Казал си, че в онзи ден ще кажеш: "Гладен бях, но не ме нахранихте. Гол бях, но не Ме облякохте ." Какво ще ни помогнат нещата, които притежаваме в онзи ден, Господи? Нека да стоим за Теб, Всемогъщия и Всезнающия. О, Боже, ние чуваме повика на гълъба, което е разпрострял крилата си в тази голяма светлина, която ще сияе в цялата вечност. Ти живееш в светлина.

Там ще трябва да застана сам; без брат си, без пастора си, без майка си, баща си, жена си и децата си. О, Боже, какво ще правя тогава? Господи, какво ще правя? Какво мога да направя? О, Иисусе Христе, заставам сега за Теб. Днес взимам решение. Изоставям всички приказки за другите. Отказвам се от всичкия си гняв. Отказвам се от всичките си недостатъци. Отричам се от всичко. Пази ме, Господи, вземи ми всичко, което имам. Вземи ме, Господи. Бих искал да стоя на Твоето място. Бих искал да бъда остриган. Бих искал да вземеш от мен целия ми егоизъм, цялата ми гордост, всичкото равнодушие, всичко. И тогава бих искал да стоя за Теб като остригано агне, което се е отказало от всичките светски радости и от всичко, което се нарича забавление. От танци, от събирания, от неприлично облекло, от мейк-ап, червила, лак на ноктите; и от цялото равнодушие. От всичко, за което се оглеждат светските хора. Ти си

казал да не бъдем като света, да не се оприличаваме на него. Ти си казал да излезем навън от него. О, Боже. Помогни ми днес. Господи, пази ме. Вземи ме като агне, и дай да не отворя устата си, да бъда ням, просто да мълча и да позволя да бъда остриган.

О, Боже, колко различно ще бъде след това всичко.

Спомням си, че Ти веднъж вече ме острига, като ми взе жената, детето, баща ми и брат ми. Острига ме до голо. Но в сърцето си знаех, че Те обичам. Как ме благославяше. Колко беше добър към мен. Всичко, което съм бил, което съм и което един ден ще бъда, Си Ти, о, Боже. Признавам всичките си недостатъци, всичко, което съм направил, или каквото съм си мислел. Просто ме острижи, Боже. Бих искал да бъда Твое агне.

И не само мен приеми, Господи, но и всяка овца, която е тук днес сутринта и всеки, който иска да стане овца. Острижи всички днес, Господи. Вържи краката им за колчетата на Евангелието. Нека Святия Дух да ги води към покаяние и да им покаже, че са били равнодушни към Бога. Нека Той да остриже всяко равнодушие, целия свят и всички светски неща. Всичко одрежи, Господи, за да можем днес да застанем пред Теб като новородени християни охладени и освежени. Дай го, Господи.

Обичам Те. Бих искал да продължа, независимо дали е горещо времето и дали се чувствам добре, или зле. Бих искал да вървя напред, да стоя за Теб, защото бих искал в онзи ден Ти да вземеш моята защита и да кажеш: "Той стоя за Мен, сега Аз ще стоя за него." О, Боже дай ни го днес.

Докъто сега всички глави и сърца са наведени, бих искал да попитам дали има тук някой, който да разбира, че се е опитвал да налага своята си воля. Правел си неща, които не е трябвало да правиш и си съгласен днес Господ да те остриже. Кажете: "Направи от мен истинско агне." Ако има такива, вдигнете ръцете си. Бог да те благослови, госпожо. Бог да те благослови, брате. И теб, брате. Има ли още някой, който би искал да каже: "Острижи ме, Господи. Стоя тук. Аз съм овца. Дори няма и да отворя устата си. Бих искал да отрежеш от мен всичко светско." Бог да те благослови, брате. Бог да те благослови, госпожо. Бог да те благослови, момче. "Острижи ме сега, Господи." Бог да те благослови, сестра. Бог да ви благослови, госпожо. "Искам да се откажа от всички светски неща." "Бих искал днес сутринта да застана на Твоята страна. Още много хора вдигнаха ръцете си. Така е правилно. "Бих искал Бог да отнеме от мен всичко, което не отговаря на Него, всяко егоистично желание, всичкото ми равнодушие. Бих искал да бъда като Него. Не ме интересуват моите права. Аз нямам никакви права, само едно единствено: да дойда при Него. За другото ще се погрижи Той."

Има ли тук днес някой, който още не е признал Христа, който още не е спасен и бе искал да го помним в молитвата? В такъв случай вдигни ръката си, грешнико, приятелю. Бог да те благослови. Има ли още някой, който би искал да вдигне ръката си и да каже: "Помни ме, брат Бранхам, аз още не съм християнин, и не знам кога ще настъпи моето време да се срещна с Бог. Бих искал да ме вземеш в молитвата, преди да е дошъл края." Искате ли да вдигнете ръцете си преди да започна да се моля? Бог да те благослови, госпожо. Бог да те благослови. Бог да те благослови.

Колко са отпаднали и са тук днес? Може да си кажете: "О, не мисля, че е така." Но виж, ако кроткия гълъб се е отдалечил от теб, брате, после нещо не е в ред. Нещо не е в ред, ако не се понасят взаимно. Ако не можете да простите от дълбочината на сърцето си на всеки човек, независимо какво е казал, или направил. Ако не можете да им простите, чувайте какво е казал Исус: "Ако не си простите взаимно престъпленията от сърце и вашия Отец в небесата няма да ви прости."

Вижте колко е задушно. Какво би станало, ако Бог ви повика днес? Извора е отворен, църквата е приготвена. Святия Дух стои на покрива на тази сграда и чака кога ще може да слезе и да заеме място в сърцата ви, за да ви направи отново кротки и любещи. "Какво трябва

да направя, брат Бранхам?" Стани отново агне. Ако си станал агне, Святия Дух веднага ще слезе. Но ако мотивите ви не са правилни, ако искате да налагате волята си и нямате желание да се отречете от всичко това, Святия Дух никога няма да слезе.

Докъто главите ни са още наведени, искам да попитам тези, които вдигнаха ръцете си. Исус е казал: "Който слуша Моето учение и вярва в Този, Който Ме е пратил, има вечен живот, и няма да дойде на съд, но е преминал от смъртта в живота" (Йоан 5:24). Ако искате сега да дойдете при олтара и да клекнете, можем заедно да се молим, докъто ви се подари онова чудесно спокойствие, което сте имали, или което бихте искали да имате. Елате моля ви, а междувременно да изпеем "Святия извор, напълнен с кръвта." Всеки, който иска може да дойде тук и да клекне. Клекнете и се молете.

Ще почакаме още. Наистина ли има само петнадесет души в цялата църква, които се чувстват осъдени? Водят ли всички останали покоен, тих, покорен живот? Това е ръководството на Святия Дух. Простили ли сте на всички? Нямате ли никакви врагове? Нищо ли не ви осъжда в живота ви? Живота ви различава ли се от този на невярващите? Кроткия Свят Дух води ли сърцата ви да бъдете към всички хора внимателни и изпълнени с любов? Всичките ви съседи знаят ли, че сте тихи и покорни християни? Божият гълъб с вас ли е? Сигурни ли сте? Може това да е последният ви шанс.

Бог да ви благослови всички, които сте тук при олтара. Вие няма да сте повече съдени. Святия Дух произнесе съд над вас и вие не се опитвате да имате права, защото не казахте: "О, аз съм доста дълго време християнин. Не е необходимо да излизам отпред." Някои от вас идват за първи път при олтара. Можехте да си кажете: "Ако искам мога да си остаха грешник. Това си е мое право." Да, вярно е. Вие имате свободна воля. Може да постъпите както искате. Но днес сутринта вие сте се отрекли от правата си. Може да ви дойде на ум: "Какво ще си помислят другите, ако сега изляза при олтара и се присъединя към християнството.?" Но какво си мисли Бог? Той ви помоли да дойдете и вие дойдохте. Днес се отрекохте от правата си, за да може Святия Дух да заеме място в сърцето ви. Знаем, че Той ще го направи. Той го е обещал. Не може да не го изпълни. Той ще дойде. Той моли и вика, защото е умрял и е направил всичко, за да може да дойде при някой. Той иска да дойде при вас.

Когато настане последния час на живота ви и ангела на смъртта ще стои при краката ви, ще гледате тази страшна картина и ще си спомните, че сте отказали да дойдете. Тогава душата ви ще бъде черна и в вече няма да имате никаква възможност, колкото и да плачете. Исав съгрешил и така се е лишил от милостта. Повече не е получил шанс. После горко плакал и всячески се опитвал по някакъв начин да оправи нещата, но нищо не е могъл да промени. Бог о викал за последен път.

Днес вие се отказате от всичките си права, от приятелите си, от усещанията си, всичко оставихте, за да може да дойдете тук днес сутринта. Казвам ви на основата на Господното Слово това, което Христос е казал: "Който дойде при Мен никак няма да го изгоня навън." Покайте се сега тук при олтара и Му кажете, че съжелявате за това, което сте направили.

Причината, поради която хората не приемат Святия Дух след като са били покръстени е, че не са направили дълбоко покаяние. Бог иска да им даде Святия Дух. Той иска да бъдете покорни, мирни и тихи. Това е причината, че отново и отново ставате със същия егоизъм в сърцето си. О, вие може да станете, да говорите на езици, да се радвате и всякакви такива неща. Това, обаче не значи, че имате Святия Дух. Вие трябва да си отидете от тук като кротък, тих и покорен човек, в когото пребивава Святия Дух. Трябва да си излезете като променен човек. После, в края на годината може да се обърнете назад и да видите как сте се предвижили напред и как все повече и повече печелите твърда почва под краката си. Това го прави Святия Дух. Святия Дух е любов, радост, дълготърпение, кроткост, себеобуздание, милост, милосърдие, вярност, вяра. Покайте се и кажете сега на Бог, че наистина искате да бъдете добри.

Ти, малко момиченце направи същото. Бог да те благослови. Майка ти е положила ръце на теб.

Ако хората нещо ви кажат, откажете се от правата си и не говорете против ближните си, дори и да звучи правдиво. Когато говорите, говорете за Исус. Ще правите само правилните неща. Няма вече да излизате навън, за да нападате невинни хора. Ще видите смелата, героична мисъл на истинския християнин и ще искате да сте такива. Няма да е необходимо повече да казвате, че сте вярващи. Ако сте такива, хората сами ще го забележат, според начина, по който говорите. И тогава ще бъдете вътрешно и външно запечатани.

Покорете сега сърцата си и се покайте. Кажете на Бог, че съжалявате за всичко, което сте правили неправилно и че се срамувате за това. А след това аз ще се моля за вас и вярвам, че ще влезе мир в сърцата ви. Може би няма да скачате от радост, може да не говорите на езици, може да не тичате нагоре надолу, но със сигурност ще си отидете от този олтар с нещо вътре във вас. Молете се и изповядайте.

Отче небесни, днес се намираме тук, на това задушно място като недостойни създания, но о, Боже, Ти си страдал за нас. Святия Дух дойде тук и убеди тези хора, че са на лош път, че са съгрешили и че в духа си са били неотстъпчиви. Били са неприятелски, любопитни, всезнающа, не са искали да се покаят, да прощават на хората, които нещо са им казали. Но днес, Святия Дух взе Божието Слово, нежно го сложи в сърцата им и каза: "Не искаш ли отново да дойдеш там, където беше, когато за пръв път дойде при олтара, за да можеш да обичаш всекиго и да Ме обичаш с безмъртна любов? Тогава стани и еле при олтара." Те го направиха, Господи. Сега се моля, Господи, да осветиш мислите им, да осветиш сърцата им и да ги направиш кротки и смирени. Нека сега да си отидат по домовете, след като са се покаяли и са предали живота си на Теб. Кажете: "Ще бъда кротък като гълъб." И дори, когато вашият мъж се ядоса, или съседа, или някой в работата. Отмъщението е Твое. "Аз ще отмъстя" - казва Господ. Ние разбрахме, че това е така, Господи. Можем да останем кротки и тихи и да видим, как Бог слиза върху Своето агне. Добрият Пастир е дал живота си за него. И после е слезъл при Своите овци. Той ги води....

РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО

Не е разрешено текста да се публикува и разпространява изборително

Издател: Мисионер Евалд Франк

Freie Volksmission e. V.

Postfach 100707

D-47707 Krefeld

GERMANY

E-mail: E.Frank@freie-volksmission.de

Сайта на мисията: <http://www.freie-volksmission.de>

Уеб страница на български език: <http://bg.v-evangelie.info>

E-mail на български: info@v-evangelie.info